

Petokatsaus

Uudessa tutkimuksessa on selvinnyt, että joka kolmas suomalainen pelkää karhua ja sutta, naisista ja pohjoissuomalaisista vähän useampikin.

Luku on oikeastaan yllättävän pieni, kun ottaa huomioon, kuinka hurjasti noita eksoottisia sarvipäitä metsissämme vilisee ja minkälaista jälkeä ne ovat jättäneet. Karhuthan tapaavat syödä suihin esimerkiksi toisten kuumat puurot ja hunajat, ja erään suden tiedetään taannoin pistelleen poskeensa Punahilkka-nimisen neitosen isoäidin. Toinen taas on puhkunut ja puhaltanut nurin eräiden porsaiden asumuksia Tupoksella tai jossain.

Tällaisten kokemusten jälkeen voisi olettaa, että kolme suomalaista kahdesta peljästyä kuollakseen näitä petoelukoita, kun vain kuulee niiden nimen, lukee lehdestä tai näkee televisiosta. Ehkä näin ei ole sen vuoksi, että vuosisatoja olemme eläneet karhun naapurin ja jotenkin tottuneet siihen. Vanhimmat ikäluokat muistanevat senkin, että susi tappeli sodassa meikäläisten puolella. Hää ol' Sus', Rokan kaveri.

Nykyajan pahimpiin petoelukoihin kuuluu varsinkin Etelä-Suomessa niin sanottu citykani, joka leviää kuin rutto, kattaa kohta koko eteläisen Suomen, ja mikä pahinta: tuhoaa hehtaaritolkulla hyviä puistoja ja golfkenttiä. Kyselyssä ei sen aiheuttamaa kauhua tiedusteltu, mutta ainakin lehtikirjoitusten perusteella citykaneja kammotaan paljon enemmän kuin konsanaan susia tai karhuja. Niitä pelätään jopa enemmän kuin leijonia, sillä äskettäin urheiden kaniininkaatajien saaliita vietiin pelotta suoraan Korkeasaaren leijonaluolaan.

Lähes yhtä kaamea otus on hirvikärpänen, joka on varsinkin kokoonsa nähden aivan tolkuton peto. Ainoa toivo on, ettei se leviäisi ihmiskuntaan, sillä maamme hirvikannassa se aiheuttaa vuosittain suunnattomia tappiota. Tämä johtuu siitä, että syksyisin joudutaan järjestämään metsissämme laajoja hirvikärpäsjahteja, mutta tulokset jäävät laihoiksi, koska pikkuötökkään on hyvin vaikea osua. Aina kun sitä yritetään, kaatuu myös hirvi, vaikkei se ole petoeläin ollenkaan.

Tällaisista hurjista hirmuista huolimatta juuri tällä hetkellä maassamme raivoaa kaikkia näitä pahempi vitsaus, nimittäin sika, tarkemmin sanottuna influenssasika, tuttujen kesken nuhapossu. Jos ihan tarkkoja ollaan, ei pelon kohteena lopulta ole varsinainen sika, vaan siihen liittyvä virus, ötökkä sekkin. Se kaataa ihmisiä kuin heinää ja aiheuttaa joka puolella enemmän joukkohysteriaa kuin yksikään susi tai karhu koko historiamme aikana.

Ja jos aivan perimmäisiin kysymyksiin mennään, vielä virustakin kamalampi ja Suomen pahin peto on herranketku (*Lurjus politicus*). Viikko sitten vielä pidettiin juuri herranketkujen kotkotuksena ja huijauksena sitä, että kaikille ihmisille yritettiin tarjota rokotuksia sikavirusta vastaan. Moni silloin uhosi, että meillä ei i-sikaa pelätä eikä oteta rokotuksia, mutta kun tosipaikka tuli, nyt sitten tyrkitään heikompia edeltä jonosta ja syytetään herranketkuja siitä, ettei rokotetta riitä kaikille – tai ainakaan mulle mulle mulle heti tänne nyt.

Artikkelin lähde [Kaleva](#)